

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvæ Meditationes Complectitvr circa omnia Christi Domini Acta, ab eius
Baptismo ad finem vsque Prædictionis, Doctrinam, Miracula, Parabolas

Puente, Luis de la

Coloniae, 1612

Paragraphus primus de præcipuis Actiuæ vitæ Actionibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54633)

exceptit; & Maria, quæ ad eiusdem Domini pedes sedens, eius doctrinam audiebat: quæ (vt communiter Sancti interpretantur) vtramq; hanc vitam referunt. Et in earum historia altissima & vtilissima, quæ de vtraque vita tradi potest, doctrina, depicta esse videtur. Et, vt vno labore duo expediam negotia, simul scopum meum eliciam; & meditationem circa ipsam historiam contexam.

DE PRÆCIPVIS ACTIONIBUS vitæ actionibus

§. I.

PRAECIPVAS ACTIVAE vitæ actiones & officia mysticè declarat Euangelista, dum ait: *a Luc. 10. 38.* *Ingressus est IESVS in quoddam Castellum: & mulier quaedam Martha nomine excepit illum in domum suam.* Quibus verbis tria indicantur officia, quæ hoc vitæ genus concernunt. *Primum* est, animæ nostræ domûs, ad Christum in ea spiritualiter excipiendum, præparatio, quæ fit tum ab eius omnibus peccatis expurgatione, adhibitis poenitentiae operibus; *b Sapi. 1. 4.* *Quoniam in maleuolam animam, non introibit sapientia incarnata, nec habitabit in corpore subdito, peccatis;* tum eius tranquillitate, dum à tumultu inordinatarumque passionum turbatione, mortificatione adhibita, expeditur: Nullus enim ho-

Spes libenter longiore mora in tumultuoso turbatoque hospicio comoratur: Tum denique virtutum moralium ornamentis; dum magno feruore actiones earum exercentur: talem enim habitationem, pretiosis huiusmodi auleis exornatam, libenter Christus inhabitat, & in ea perseuerat, hospiti suo per gratiam & charitatem coniunctus.

II. *Secundum* officium actiue vitæ est, Christum Dominum in eius pauperibus hospicio excipere, sicut Martha, quæ ipsum Christum eiusque Apostolos hospicio excipiebat, illis seruiens, & septem misericordie corporalis opera erga eos exercens: de quibus idem Dominus dixit. *c. Quamdiu fecistis vni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis.* Ego in eis peregrinus eram, & me hospicio excepistis; esuriebam, & me paupistis ac potastis ad meas itaque rationes pono, quod meis pauperibus facitis: vnum enim ego sum cum eis, in quibus & maneo.

*c. Matt. 25.
40.*

III. *Tertium* officium altius adhuc vitæ actiue, cum ea perfectissima est, & contemplatiue proxima, consistit in procurando ipsi Christo hospitium in animis proximorum; eos ad id exhortando, ac ita disponendo, vt ipse Christus tali eorum hospicio delectetur. Quod is præstat, qui spiritualis misericordie erga eos opera exercet; docendo, consulendo, corrigendo, concionando, confessiones audiendo, sacramenta administrando, & his similia exhibendo; in quibus charitas & erga proximos

*D. Thom.
a. 3. q. 16.
182. a. 2. ad
2.*

amor,

amor, zelusque salutis eorum elucet magis. Hoc fuit discipulorum Christi munus, quos ipse dante faciem suam mittebat in omnem ciuitatem, & locum, quò erat ipse venturus; ut hospitium illi in hominum animis præpararent.

d Luc. 10. 1.

DE VITAE CONTEMPLATIUE ACTIONIBUS.

§. 2.

PRAECIPVAS vitæ CONTEMPLATIUE actiones subdit idē Euangelista, cum ait: *Et huic Marthæ erat soror nomine MARIA, quæ etiam sedens secus pedes Domini, audiebat verbum illius.*

Qua sententiâ præcipuū officium, & occupatio vitæ Contemplatiue nobis ob oculos ponitur, quæ hospite illo fruitur, quæ soror eius actiua vita hospicio excepit in animo; dum spiritu ad eius pedes prostrata, cœlestem eius doctrinā audit. Quia enim vtraque soror, eiusdem patris Dei est filia, ad vnum finem nostræ perfectionis, ei⁹ verò gloriæ genita, fit, ut prius spiritus diuinus actiuam generet, quæ prior & imperfectior est, per quam hospitium ipsum parat, a lectumq; ornat, in quo hospes requiescat; & postea contemplatiuum gignit, quæ illo fruatur, eius doctrinam audiat, recipiatque diuini amoris dulces amplexus.

S. Thom.
22. q. 182.
a. 4.

a Can. 1. 16.